

РЕШЕНИЕ

№ 35270

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5594** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на И. Г. Н. срещу Решение рег.№ 764/27.02.2025г. по а.н.д. № 9240/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 100 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-004636/07.03.2024г., издадено от началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“, в частта му по отношение на наложеното на И. Г. Н. „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба решението на СРС се оспорва поради твърдяно нарушение на материалния закон, иска се отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено в обжалваната му част.

Ответникът по касацията – началник сектор към СДВР-Отдел Пътна полиция при СДВР не се явява, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана, а решението на СРС като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведените с жалбата касационни основания и правомощията си по чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в срок по чл.211, ал.1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима.

СРС е потвърдил Наказателно постановление № 24-4332-004636/07.03.2024г, издадено от началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на И. Г. Н. на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 850 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение районният съд е приел от фактическа страна, че на 05.09.2023г. в 11:09 часа в [населено място], [улица]до № 271 с посока на движение от [населено място] към [населено място], И. Г. Н. управлявал собствения си лек автомобил БМВ 320 Д, с рег. [рег.номер на МПС] със скорост 120 км/час при ограничение на скоростта от 50км/час за населено място. Нарушението било установено с АТСС TFR1-M, с № 524, заснемаща и записваща скорост, дата и час, място, както и рег.табела с ДК № на автомобилите. В акта е отразено, че са били нарушени разпоредбите на чл.21, ал.1 от ЗДвП вр.чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП. Системата АТСС CORDON – MD1197 е заснела цитираното моторно превозно средство, като е отчела скоростта на движение от 120 км./ч., като след приспаднал толеранс от 3 %, същата е установена на 116 км./ч. На 19.02.2023г. И. Н. попълнил декларация по чл. 188 ЗДвП, в която е посочил, че на 05.09.2023 г., около 11.09 часа е управлявал МПС с рег. [рег.номер на МПС] , в качеството си на собственик. Предвид горните данни на лицето е съставен АУАН с № 129424/19.02.2024г. за установеното нарушение. Въз основа на АУАН е издадено НП № 24-4332-004636/07.03.2024г, издадено от началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на И. Г. Н. , на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 850 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел от правна страна, че при издаването на обжалваното НП не са допуснати нарушения на формата и съдържанието по чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Обосновал е извод, че НП е издадено в шестмесечен срок от съставянето на акта, като е изложил мотиви, че констатациите в НП са установени безспорно и че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на И. Г. Н., след като в декларацията по чл. 188 ЗДвП е посочил, че той е управлявал автомобила в деня на нарушението, съответно авторството на деянието е доказано.

Решението е правилно.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. Районният съд е формирал изводите си, след като е обсъдил по делото всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като е изложил мотиви по всички наведени от жалбоподателя доводи и възражения.

Не е спорно между страните, че нарушението е установено с мобилна система за контрол на скоростта, която е одобрен тип уред за измерване , като видно от протокол № 2-9-23/18.05.2023 г. мобилната система е преминала успешно периодичен контрол със срок на валидност една година. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническото средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч, а същата е била превишена от водача с 66 км/ч. Мястото на нарушението е посочено ясно и точно.

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h

глобата се увеличава с 50 лв.

От съдържанието на протокола по чл.10, ал.1 от наредбата се установява, че измерването е осъществено в населено място- [населено място], по [улица], при ограничение на скоростта 50 км/ч в населено място. За посочения период на работа на АТСС били установени 45 броя нарушения. Снимката по процесната преписка съдържа видимо изображение на автомобила и неговия регистрационен номер, дата и точен час на измерването, установената скорост от 120 км/ч (3 км/ч толеранс) и точни координати на разположение на служебния автомобил, респ. на установяване на нарушението.

Безспорно по делото се установява, че превишаването на скоростта е с 66 км/ч., което попада в хипотезата на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, за което нарушение съгласно същата разпоредба наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в размер на 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв., тоест в случая законосъобразно е приложена санкционната разпоредба и на касатора е наложена глоба в размер на 850 лева и кумулативно предвиденото в закона лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца. Предвид кумулативния характер на лишаването от право да управлява МПС и нормативно фиксирания му размер от законодателя, налагането на това наказание е задължително в посочения в санкционната разпоредба размер и не зависи нито от преценката на административния орган, нито от съда, поради което не е налице основание за отмяна на НП в обжалваната му част по отношение на лишаването от правоуправление на касатора.

Въззивният съд е проверил обективно и всестранно фактите, като е съобразил и обсъдил с мотивите си всички, представени с административнонаказателната преписка писмени доказателства. Съдът правилно е преценил, че в административното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила, а отговорност на касатора е ангажирана законосъобразно. Тези изводи се споделят изцяло и от касационната инстанция.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението са наложени предвидените в кореспондиращата му санкционна норма на чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП кумулативни административни наказания, като правилно районният съд е потвърдил НП.

По изложените съображения съдът приема, че наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на касатора разноски не се следват.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 764/27.02.2025г. по а.н.д. № 9240/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 100 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: